

Skauting v Chomutově po r. 1989

Oficiální založení organizace (již počtvrté) v republice se datuje 28. prosince 1989. V Chomutově se 4.1. 1990 schází bývalí i budoucí skauti a jejich příznivci v ZKŽ, toto shromáždění čítalo skoro sto osob. Bohužel, jen nepatrný zlomek z těch, kteří se tu tehdy sešli, chtěli opravdu pro Junáka něco dělat.

Hnacím motorem v té době jsou "bývalí" činovníci - kteří pracovali před zrušením v r. 1970. Jednalo se o bratry Mirka Jakeše-Fouse, Václava Houdu-Čmeláka, Jirku Kotka-Tajfunu, ale hlavně o sestru Jindru Kukučovou-Jiskru, bez níž by patrně obnovení činnosti trvalo podstatně déle. Ještě v lednu se podaří tomuto vedení rozběhnout rádcovský kurz, který má urychleně vyprodukovat vedoucí k budoucím družinám. Bohužel, jisté nesrovnalosti a nepochopení doby u některých starších činovníků způsobuje odpadnutí několika perspektivních posluchačů kurzu - zejména v jeho dívčí části. Většina však kurz "přetrpěla", a tak počátkem března konečně vznikají první tři oddíly - 1. dívčí s družinou skautek a světlušek, 3. chlapecký, sdružující výhradně vlčata (tedy vlčí smečka) a 5. chlapecký, čítající tři družiny skautů. Činnost se v této době zaměřuje spíše na poznávání "sebe sama" a tápání, co a jak dělat - jak u dětí, tak u dospělých. Neměli jsme se ani kde scházet, ale vypomohl dům dětí, který nám zdarma půjčoval prostory.

V té době se snaží tehdejší vedení o vrácení zabaveného majetku. Bohužel tak nešťastným způsobem, že i přes legislativní džungli příslušné funkcionáře spíše odradí než nakloní. Jiskřičku lepší nálady přináší jednání s novým předsedou MěNV Mrázkem, který slibuje poměrně velkorysou pomoc (na kterou ale záhy po volbách poměrně velkoryse zapomíná). Stav majetku v této době činí 3 kotlíky a několik sekerek, zekoupených z vlastních prostředků. Protože chybí vybavení, neplánujeme ani tábor. Oddíly se však pravidelně schází a činnost se stabilizuje. V dubnu 1990 se účastníme Zelené štafety ke Dni Země.

Po prázdninách 1990 zahajujeme nový skautský rok (je totožný se školním) ve vlastní klubovně (!), kterou máme zdarma zapůjčenu díky pochopení a snaze ředitelky ODDM pí. Tiché. Obdobnou chatku nám pronajímá (za symbolický peníz) také ředitel 9. ZŠ, chatka je však v dezolátním stavu a systematicky likvidována vandaly. Později si ji díky pochopení městského úřadu smíme sebrat a dříví použít na opravu vlastní klubovny.

Teď už se také stáváme vlastníky majetku. Přítel Jirka Grosman z Klubu turistů někde vyšťoural existující zbytek bývalého skautského konta z r. 1970, obsahující pár tisícovek. Podzim je tedy ve znamení nákupů - hlavně tábornických potřeb.

Činnost všech tří oddílů je již plně podle regulí organizace i představ vedoucích. Stav dětí sice poněkud poklesly, ale to bylo dáno tím, že mnoho dětí se sice rádo bavilo, ale plnit úkoly, ukáznit se či dokonce pracovat bylo nad jejich síly. Zdravé jádro však vytrvává (a v podstatě vytrvalo dodnes). Přichází první vánoční besídka a první štědrodenní společná vycházka. Střediskem vládne optimismus a práce se daří. O jarních

prázdninách pořádáme v domě dětí skautskou výstavu. V dubnu opět participujeme na Zelené štafetě i Dni Země, kde předvádíme v Bezručově údolí malý skautský tábor (bohužel za vydatného sněžení).

Všichni vedoucí chlapeckého kmene úspěšně skládají čekatelské zkoušky. Jaro je ve znamení přípravy prvního letního tábora - shánějí se stany a dříví na podsady. Místo na tábor jsme sehnali shodou okolností tam, kde chomutovští skauti byli v r.1970 naposled - v Teplé u Mar. Lázní. Radost nám kalí pouze zvěsti o rušení ODDM, pod jehož ochrannými křídly jsme byli. Jsme pozváni na sezení s představiteli města, které zanechává smutný dojem - jako by vůbec nešlo o děti. Nevíme, co bude dál, naštěstí, jak se ukázalo později, ředitelka gymnázia, které do objektu v Cihlářské ulici přišlo, nám byla nakloněna a směli jsme zůstat.

Tábor samotný proběhl v druhé půli července (15.-29) a byl nádherný. Prověřily se charaktery dětí i dospělých a utužil se kolektiv.

Po prázdninách vzniká další oddíl - 1. chlapecký, sdružující výhradně starší hochy - rovery. Vydržel bohužel asi jen půl roku - po odchodu jeho vedoucího byl zase zrušen.

Ostatní oddíly již mají každý tři družiny a početní stav dětí ve středisku se stabilizuje na přibližně stovce kluků a děvčat.

Co však chybí, jsou vedoucí. Objevují se sice zájemci, ale po zjištění, že se nejedná o činnost honorovanou zase rychle mizí. Naše řady posilují dva tatínkové, ale je to stále málo. Děláme několik náborových akcí, ale bezvýsledně. Vedoucí tráví většinu volného času v Junáku, takže činnost bez přerušení pokračuje. (Kde asi je ta stovka lidí, zmíněných na začátku?).

Překulily se další vánoce a Nový rok. Rok 1992 je rokem valného junáckého sněmu. V únoru probíhají ve středisku volby, jejichž výsledkem je výrazné omlazení vedení střediska. Na druhé straně však někteří činovníci neunesli tíhu toho, že nebyli znovu zvoleni a ukřivděně odchází. Přesto se ale od těchto voleb činnost střediska výrazně zlepšuje. Ubývá nervozity i rivality, dochází k větší koordinaci mezi oddíly, výsledkem čehož bylo několik krásných akcí (výpravy, noční výsadky, slibové ohně ap).

Samotný sněm poněkud ulevil na dnešní dobu zkostnatělým tradicím a začíná užší spolupráce mezi středisky okresu i mimo okres.

O jarních prázdninách 1992 pořádáme druhý ročník skautské výstavy - tentokrát v divadélku pro 60 v okresní knihovně. Výstava byla tentokrát velkorysejší a také více navštívená. Dokonce jsme na ní obdrželi první sponzorský dar.

Po volbách středisko pomáhalo s likvidací volebních plakátů, o něž se nikdo nestaral. Byla zahájena spolupráce s lesoparkem, (výroba rozcestníků, pořádková služba, střežení Kaštanky).

V červnu je naše středisko pověřeno pořádáním okresního kola závodu vlčat a světlušek. Úkolu jsme se zhostili se ctí.

Přichází další léto a s ním i nový tábor (25.7. - 15.8.92). Tentokrát jsme zamířili daleko od exhalační oblasti - byly to jižní Čechy - Hroznějovice u Týna nad Vltavou. Tábor ležel na břehu nově postavené hněvkovické přehrady, odříznut od

civilizace. Čtyřicet podsadových stanů jednotné barvy khaki jen umocňovalo krásu okolní přírody. A navíc přálo i počasí - ještě ve 22.00 večer bylo kolem 30 stupňů. Pravda je, že v takovém počasí se nedalo dělat o mnoho více, než se namočit do vody, ale přesto se v táboře objevily rušivé elementy. Snažili jsme se na tábor vzít každé dítě, tedy i nováčky bez zkušeností, ale neosvědčilo se to. Proto na tomto táboře vznikl základ celoročního bodovacího systému, díky němuž se v dalších letech dostane na tábor jen prvních čtyřicet jedinců v bodovacím žebříčku. Naše tábory jsou a byly vždy výběrové, účast na nich musela být nějakým způsobem zasloužená, protože tábor je v pravém slova smyslu vyvrcholením celoroční práce družiny.

V září zahajujeme další - již třetí "plnokrevný" skautský rok. Plán se oproti jiným létům hemží spoustou připravovaných střediskových akcí. První byla "Šmodrchanda" - soutěž v uzlování. Pak hlídání jedlých kaštanů v lesoparku před vandaly - tady došlo dokonce k fyzickému napadení. V říjnu spolu s turisty noční výsadek. Na listopad bylo v plánu TOUZAPO (TOUlky ZA POznáním - městská poznávací hra), ale pro inverze se musela odložit, takže celá akce končí společnou návštěvou muzea, bazénu a kina. Prosinec znamená vánoční besídku a štědrodenní vycházku s nadílkou divokým zvířatům. V lednu došlo konečně na odložené TOUZAPO a pak začínají měsíce opět pádit - na jaře čeká všechny Svojsíkův závod, tedy se intenzívně pilují disciplíny. První prověrka je v březnu, ještě ve sněhu a mrazu. Střediskové kolo probíhá 20. dubna - současně s oslavami Dne Země. Dopoledne tedy odbíháme závod a odpoledne je již pro příchozí veřejnost připravena ukázka tábora v Bezručově údolí. Spolu s turisty, pionýry a dalšími složkami pořádáme pro ostatní děti řadu zábav, her a soutěží. Večer zaplame slibový táborák, jehož se účastní i nový starosta ing. Bocian. (Jeho pomocí se o něco později dávají věci do pohybu a dostáváme další klubovnu u hudební školy).

Velikonoce tráví většina z nás v Čichořicích, kde byl na táboře Sempy Kadaň okresní sraz skautů.

O měsíc později plane opět oheň v Bezručáku - tentokrát při okresním kole Svojsíkova závodu. Příprava se zřejmě vyplatila, neboť chlapci obsazují první tři místa, děvčata druhé.

Každý měsíc probíhá o jednom víkendu brigáda, zaměřená hlavně na údržbu areálu kolem klubovny. Navíc bylo po dohodě s městskými lesy rozmístěno asi 50 ptačích budek (kolem klubovny a v Bezručově údolí. Jezdíme do Kotviny čistit břeh Ohře, za což od Povodí Ohře získáváme finanční příspěvek. Nesmíme zapomenout na natření dřevěných zvířat v lesoparku, o něž nás požádal akad. sochař Janda.

V červnu jsou v lesoparku naši nejmenší - světlušky a vlčata, tentokrát jde o okresní setkání těch mladších, spojené se spoustou her a poznávání. Ve stejném termínu se v klubovně schází roveři asi ze tří okresů.

Opět se připravuje tábor - třetí v pořadí. Navracení půdy nás připravilo o tábořiště v jižních Čechách, stále stoupající ceny potravin a dopravy o možnost jet někam dál. Nakonec spojujeme síly i materiál se střediskem Kadaň a jedeme po nich na jejich

tábořiště v Kryštofových Hamrech u Vejprt. Tedy sice exhalační oblast, ale jak se ukázalo při bližší rekognoskaci - hezký kus krajiny, jako by ani nebyl v Krušných Horách. Za potokem hranice, v potoce voda šest stupňů teplá. Kolem krásný les, na louce studánka s pitnou vodou. Tábor byl tentokrát až v srpnu - od 7. do 22.8. K ránu byla sice zima - v úterý 24.8. jsme se probudili do pětistupňového mrazu - ale jinak krásně. Déšť nás trápil minimálně a díky výběru dětí na tábor se vše dařilo i po výchovné stránce. Všichni jsme byli spokojeni a nikomu se nechtělo domů. Tím pro nás skončil třetí - a zatím poslední skautský rok.

Zbyněk Nejezchleba,
zástupce vůdce skautského
střediska "Český lev"
Chomutov

[Handwritten signature in blue ink]